

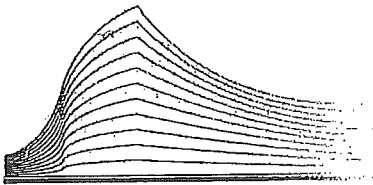
Kopie

Afgeleverd aan: mr. VAN BRABANT Alexander
art. 792 Ger. W.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

145673

Uitgifte

Repertoriumnummer 2018 / 5888
Datum van uitspraak 07 september 2018
Rolnummer 2014/AR/1497

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

negende kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001232439-0001-0011-01-01-1

Er is bij appelconclusie regelmatig en ontvankelijk³ incidenteel beroep ingesteld door de verzoeker.

Het hof hoorde de partijen bij monde van hun respectieve raadslieden en in het Nederlands en het zag de door partijen neergelegde stukkenbundels evenals het gerechtsdossier in, inzonderheid de laatste conclusies voor partijen, die hun syntheseconclusies in de zin van art. 748bis Ger.W. uitmaken en ter griffie van het hof zijn neergelegd voor de verzoeker op 9 januari 2018 en voor de verweerde op 15 februari 2018.

Blijkens het PV van de openbare terechtzitting van 25 mei 2018 hebben partijen bij monde van hun respectieve raadslieden alle neergelegde stukken en conclusies in het debat aanvaard.

1.

1.1. Met op 8 september 2011 aan de verzoeker betekende dagvaarding vorderde de verzoeker haar veroordeling tot betaling van een open staande factuur nr. 034/2010 van 12.351,12 euro in hoofdsom, meer aankleven (zaak in eerste aanleg onder A.R. nr. 11/2723/A gekend).

Met op 9 september 2011 aan de verzoeker betekende dagvaarding vorderde de verzoeker een provisie van 2.500,- euro aan schadevergoeding (zaak in eerste aanleg onder A.R. nr. 11/2784/A gekend)

De eerste rechter heeft met het bestreden vonnis de vorderingen (van de bij niet bestreden tussenvonnissen van 27 september 2011 gevoegde zaken) ontvankelijk verklaard; de vordering van de verzoeker is afgewezen als ongegrond en de vordering van de verweerde is ingewilligd in die mate dat de verzoeker ertoe werd veroordeeld om aan haar een bedrag van 5.663,72 euro, meer aankleven van rente te betalen. Aan de verzoeker werd tenslotte voorbehoud verleend m.b.t. de al dan niet door haar aan de verweerde betaalde provisie van 2.000,- euro en de verweerde werd verwezen in de nader aan de zijde van de verzoeker begrote gedingkosten.

1.2.1. De verzoeker betracht met zijn hoger beroep, zoals geformuleerd in zijn syntheseconclusie voormeld, van het hof om zijn vordering alsnog te doen inwilligen en de verweerde te doen veroordelen tot betaling aan hem van de som van 7.693,12 euro (blijkens p.5 is dit met inbegrip van de 2.000,- euro provisie), meer moratoire intrest vanaf 10 mei 2011, vanaf dagvaarding gerechtelijke rente genoemd, en de aan zijn zijde nader begrote gedingkosten van beide instanties.

³ De ontvankelijkheid van het incidenteel beroep zelf door de verzoeker is niet betwist noch ambtshalve door het hof te betwisten zijnde.

1.2.2. N betracht in hoger beroep met haar syntheseconclusie voormeld de afwijzing van het hoger beroep van _____ en op incidenteel beroep vraagt zij de Inwilliging lastens _____ (van haar eis aan verdragingschade (die de eerste rechter afwees) voor de som van 11.000,- euro, meer intrest. Zij vraagt tevens de vrijgave in haar voordeel van de (door haar) op rekening 630-4187914-95 bij ING PRIVALIS geconsigneerde provisie van 2.000,- euro, alsmede de verwijzing van _____ in de aan haar zijde nader begrote gedingkosten van beide instanties.

2.

2.1.1. Blijkens het PV van de terechtzitting van 15 september 2017 heeft het hof partijen bevraagd naar:

- 1) het nader detail van het verloop van de werken,
- 2) de vereiste/noodzaak van een stedenbouwkundige vergunning⁴,
- 3) het bewijs dat _____ K betrekkelijk de uitgevoerde werken op het ogenblik van de uitvoering ervan voldeed aan de vereisten inzake beroepsbekwaamheid (het beantwoorden aan de vestigingsregelgeving),
- 4) wat, indien enige van de bevraagde vereisten ontbrak, de gevolgen zijn op de ontvankelijkheid van de vordering, de gebeurlijke nietigheid van de gesloten (aannemings)overeenkomst evenals op de afrekening tussen partijen.

Partijen kregen de gelegenheid om desbetreffend standpunt in te nemen en stukken voor te leggen.

2.1.2. _____, die naar eigen zeggen een drukke zelfstandige activiteit in de horeca uitoefent, kocht een woning aan gelegen te _____ aan de _____, die zij wenste 'op te knappen' teneinde te verhuren en in het kader waarvan zij een beroep deed op _____, van wie zij zelf zegt dat hij een aannemer in bouwwerken is.

In punt 5. van haar op 26 september 2014 neergelegde conclusie beschreef _____ dat zij 'enkele zwaardere werken (plaatsen veranda, isoleren zolder, leggen plankenvloeren, plaatsen velux etc.) wenste uit te voeren in voormeld pand, waarvoor zij een beroep deed op _____

In voormelde syntheseconclusie van 9 januari 2018 echter, nadat het hof partijen vragen had gesteld nopens welke werken er daar allemaal waren uitgevoerd en of deze soms geen stedenbouwkundige vergunning vereisten⁵ hield _____ ineens voor 'dat zij _____ inschakelde om 'enkele werken'⁶ in dit pand uit te voeren'.

⁴ derhalve werd minstens impliciet ook gevraagd naar de noodzakelijkheid van een beroep op een architect aanzien van openbare orde zijnde art. 4 van de architectenwet van 20 februari 1939 de bouwheer verplicht om, voor werken die een stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk maken, beroep te doen op een architect voor wat betreft het opmaken van de plannen en de controle op de uitvoering van de werken.

⁵ Cf. het voormelde PV van de terechtzitting van 15 september 2017.

⁶ Zonder nader detail.

haastte zich derhalve om na de vraag van het hof naar meer detail betreffende de werken ineens desbetreffend meer in het vage te blijven.

van zijn kant stelt kort dat er geen werken zouden zijn uitgevoerd waarvoor een bouwvergunning noodzakelijk zou zijn geweest.

Er is derhalve alvast in deze geen stedenbouwkundige vergunning gevraagd noch beroep gedaan daartoe en in dat kader op een architect.

Er zijn evenwel blijkaar (cf. ook p. 7 eindverslag deskundige) wijzigingen inzake het dak uitgevoerd, zo werden velux(en) geplaatst en werd vooraleer de afwerking van de binnenzijde van het dak te kunnen uitvoeren het bestaande plafond volledig uitgebroken en de ruimte open gemaakt.

Op p.8 van het d.v. voormeld wordt door de deskundige gezegd dat een tuinkot achteraan werd afgebroken en dat op het overblijvend afdak een nieuwe dak-bekleding in Yde platen werd geplaatst en dat de aanwezige draagbalken van het afdak aan de kroonlijsten gelijk werden gezaagd en dat een afwerkingslat werd bevestigd en tussen de afwerkingslat en de aanwezige gording tussenlatjes in CLS werden geplaatst.

Het dak van de bestaande veranda werd afgebroken en een nieuw (mogelijk constructief te licht dan wel verkeerd opgebouwd) veranda-dak werd geplaatst.

Verder werd voor de 'uitbreiding' van het kleine badkamertje het achtergeveltje afgebroken; een nieuwe betonplaat werd gegoten en *nieuwe buitenmuren* werden opgetrokken voor de uitbreiding van de badkamer, *in snelbouw*.

Afbraak van bestaande gevels, uitbreiding van het bebouwd oppervlak en het in dat kader optrekken van nieuwe stabiliteitsbetreffende muren, het uitvoeren van stabiliteitsbetrekkelijke dakwerken, gelet op hetgeen partijen aanvoerden tijdens de expertise (cf. p.7 en 8 d.v. voormeld en waaromtrent partijen zich thans, na de vragen van het hof voormeld, ontwijkend gingen opstellen en zij geen nadere stukken desbetreffend voorlegden (zonder verdere uitleg)) wijzen naar het oordeel van het hof in deze toch veeleer op de noodzaak tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning⁷ en het in dat kader verplicht beroep doen op een architect voor plannen en conceptie, wat werd veronachtzaamd; het was blijkaar van meet af aan de bedoeling om te bouwen zonder architect/vergunning; aannemer wijst er herhaaldelijk op dat het zo goedkoop mogelijk moest gaan (het was om te verhuren).

⁷ Cf. o.a. art. 4.2.1, 1°, c) van de VCRO (Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, Besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening, die van openbare orde is, cf. o.a. art. 6.1.1. VCRO dat zelfs gevangenisstraf voorziet in geval van bouwen zonder vergunning voorafgaandelijk te hebben bekomen).

2.1.3. Het hof heeft duidelijk de vraag gesteld naar het voldoen van [redacted] aan de vereisten inzake beroepsbekwaamheid (in de zin van het beantwoorden aan de vestigingsregelgeving).

Daarmee doelt het hof niet op de procedurele sanctie van onontvankelijkheid⁸ van vordering ingevolge het voormalig art. 42 van de Handelsregisterwet van 7 juli 1964 en navolgend het art. 14 van de KBO-wet⁹, thans art. III.26 WER¹⁰.

Evenmin wordt gedoeld op de diverse ingeschreven btw-activiteiten volgens de NACEBEL-code.

Bedoeld worden echter de volgens de aard van de werken, op het ogenblik van de uitvoering ervan, daartoe vereiste beroepsbekwaamheden en basiskennis bedrijfsbeheer (zoals opgenomen in de dienovereenkomstige (aparte) rubriek van inschrijving in de KBO).

Het voorwerp van de inschrijving in de KBO¹¹ onder deze specifieke rubriek schept een (weliswaar weerlegbaar) vermoeden in verband met de eisen gesteld in de vestigingswetgeving, vervat in de Programmawet van 10 februari 1998 tot bevordering van het zelfstandig ondernemerschap¹².

Daarin wordt voorzien dat iedere ondernemer op het ogenblik van de uitvoering van diens desbetreffende werken/activiteiten blijk moet geven van (1) de basiskennis van het bedrijfsbeheer (art. 4) en (2) de beroepsbekwaamheid van de uitgeoefende beroepsactiviteit (art. 5) voor zover daarvoor de beroepsbekwaamheid is vastgesteld, wat meer bepaald (en nog steeds) het geval is voor de activiteiten omschreven in de artt. 10-33 van het KB van 29 januari 2007¹³.

De werken in kwestie, zoals naar voor komt uit de voorliggende prijsofferte, vormen *één geheel en zijn ook aldus bedoeld/gecontracteerd. Zij zijn niet opgedeeld/niet opdeelbaar in onderscheiden loten* (het tegendeel wordt ten andere niet voorgehouden noch aannemelijk gemaakt door partijen).

Zoals de desbetreffende rubriek van de KBO inschrijving van [redacted] vermeldt wordt hij dienovereenkomstig vermoed bekwaam te zijn (het tegendeel niet bewezen noch aangeboden te bewijzen) en bezit [redacted] sinds 6 april 2009 de basiskennis bedrijfsbeheer, evenals sinds diezelfde datum de beroepsbekwaamheid inzake ruwbouw.

⁸ Die dan nog wordt gedekt indien niet *in limine litis* opgeworpen.

⁹ Wet van 16 januari 2003 tot oprichting van de Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het Handelsregister en tot oprichting van erkende ondernemersloketten.

¹⁰ Wetboek economisch recht.

¹¹ Kruispuntbank voor Ondernemingen.

¹² Zoals ondertussen herhaaldelijk gewijzigd, onder meer met ingang van 1 juli 2003 door art. 76 e.v. van de (voormelde) Wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank voor Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemersloketten en houdende diverse bepalingen.

¹³ Betreffende de beroepsbekwaamheid voor de uitoefening van zelfstandige activiteiten van het bouwvak en van de elektrotechniek, alsook van de algemene aanneming.

De aard van de werken, zoals deze naar voor komt uit het expertiseverslag en uit hetgeen *supra* onder 2.1.2. desbetreffend werd vermeld betreft wel enige ruwbouwwerken maar niet veel, noch in overwegende mate; veeleer en minstens evenzeer betreffen de in deze uitgevoerde werken ook dakdekkers- en waterdichtingsactiviteiten, evenals schrijnwerkersactiviteiten, waarvoor volgens het voormeld KB van 29 januari 2007 onderscheiden beroepsbekwaamheden vereist zijn, waarover [] kennelijk niet beschikt.

[] zegt zelf dat zij [] kent als aannemer (derhalve niet als schrijnwerker of dakdekker).

Niettemin heeft zij [] met deze laatste soorten van werken evenzeer beopdracht, (kennelijk zolang het haar maar niet teveel zou kosten).

2.1.4. Verder is het zo dat de gerechtsdeskundige op p.9 van zijn verslag aangedikt indiceert dat de stukkenbundel hem door de raadsman van [] overhandigd enkele voor ontvangst door [] afgetekende afrekeningen en kopieën van betalingsbewijzen bevat waaromtrent [] geruime tijd later, zelfs nadat het al tot een breuk gekomen was tussen partijen, toch nog tot facturatie over ging.

Waar de gerechtsdeskundige daarin een poging tot dubbele aanrekening lijkt te willen zien zou het echter ook een (veeleer vergeefse) poging kunnen zijn geweest om hetgeen partijen aanvankelijk middels officieuze betalingen¹⁴ beoogden af te handelen alsnog formeel te pogen regulariseren (en dus factureren).

Op p.9 d.v. wordt verder ook vermeld dat [] voorhoudt dat ze ook nog eens een bedrag van 7.000,- euro zou hebben betaald (blijkbaar bedroeg het initiële voorschot een totaal van 7.000,- euro).

Het is in deze eigenaardig hoeveel stukken aan prijsoffertes er niet voorliggen (en deel uitmaken van de bijlagen van de expertise) terwijl er voor niet onaanzienlijke mate minder aan facturen zijn.

Dat kan wijzen op (bedoeling tot) officieus handelen.

Desbetreffend namen partijen evenwel (nog) geen stelling in en het hof baseert zich daar dan ook uiteindelijk niet op in zijn beoordeling.

2.2. Regelgevende bepalingen en vereisten met een openbare orde gehalte kan men niet naast zich neerleggen en middels overeenkomsten kan men de niet naleving van deze openbare orde vereisten niet toedekken.

Het is niet geoorloofd, derhalve nietig, om tegen de openbare orde regelgeving in te contracteren/te handelen, noch om uit enige dergelijke beweegreden aldus te handelen,

¹⁴ die dan nog een extra besparing van de btw van 6% op deze particuliere transacties zouden kunnen opleveren.

hetgeen, zoals in onderhavig arrest *supra* en *infra* werd/wordt gemotiveerd, in deze het geval is (geweest)¹⁵.

Eiseres, met een drukke zelfstandige activiteit in de horeca, heeft ongehoorde risico's genomen bij haar betrachting om haar pand met minimale kosten verhuurbaar verbouwd te krijgen.

Zij wilde kennelijk de kost van een architect uitsparen en heeft zich beroepen op I die zij *wist enkel een aannemer te zijn*, maar aan wie zij niettemin het risico nam ook andere werkzaamheden (klussen) op te dragen die eigenlijk niet tot zijn stiel/vakmanschap en beroepsbekwaamheid behoorden.

Aan het naleven van normen en bepalingen, van openbare orde, die het bewerkstelligen van degelijke en veilige bouwwerken mee beogen en waar onder meer de bijstand van een architect en van vakbekwame aannemers borg voor moeten staan, heeft zich (bewust en handelend vanuit een ongehoorde besparingsdrang) niets gelegen gelaten.

heeft daar eveneens bewust mee van geprofiteerd en wel wetend dat hij niet de beroepsbekwaamheden van schrijnwerker noch van dakdekker bezat heeft hij werken van die aard aanvaard en inspelend op de besparingsdrang van de klant de vereisten om te komen tot degelijk, goed vakbekwaam werk overeenkomstig de normen mee over het hoofd gezien.

Dergelijk handelen en nastreven van betrachtingen, strijdig met van openbare orde zijnde vereisten en regelgeving, die het tot stand brengen van behoorlijk, veilig en vakbekwaam werk beogen, heeft de nietigheid van de ganse aannemingsovereenkomst tussen partijen, die één geheel van verbouwingswerkzaamheden beoogde en tot voorwerp had, tot gevolg. De overeenkomst tussen partijen is nietig *ex tunc*¹⁶ en geen van partijen kan de verdere uitvoering van de overkomst nog langer nastreven. Immers, '*nemo auditur turpitudinem suam allegans*'; niemand wordt in rechte gehoord wanneer hij zijn onoorbaar (want strijdig met de openbare orde) handelen/betrachtingen als grond daartoe inroept.

De nietigverklaring van de overeenkomst heeft bovendien tot gevolg dat partijen in principe moeten teruggeplaatst worden in hun situatie *ante quem*, alsof de nietige overeenkomst (die uit de rechtsorde verdwijnt) er niet ware geweest.

Er dient teruggave aan partijen te geschieden, tenzij waar en in zoverre dit niet (meer) tot de mogelijkheden behoort, wat het geval is voor de door de aannemer geleverde prestaties en verwerkte materialen, die door de bouwheer zijn verworven/in het bouwwerk zijn verwerkt en althans in deze niet voor teruggave vatbaar zijn/waarvan de bouwheer ook geen teruggave nastreeft maar integendeel deze werken behoudt/verder wil behouden.

Het deskundigenverslag overtuigt het hof niet.

In de mate dat op een met minimale kosten verhuurbaar verbouwen uit was kreeg zij in zekere mate de werken die zij nastreefde. Partijen blijven op de vlakte nopens hetgeen er allemaal werd beoogd en uitgevoerd, doch alles goed laten uitvoeren met respect voor de

¹⁵ Cf. artt. 6, 1131 en 1133 B.W..

¹⁶ Van meet af aan.

eisen van openbare orde en de geldende normen was ongetwijfeld ab initio wel een stuk duurder geweest.

Geen van beide partijen vermag zich aan deze situatie te verrijken, ook niet de aannemer die daaraan heeft meegewerkt en mee van de *zuinige verbouwing-met het oog op verhuring mentaliteit* heeft geprofiteerd en op zijn geleverd werk en materiaal geen winst gerechtigd is te nemen.

De winst voor de aannemer op dit soort van werken/materialen wordt door het hof ingeschat op 12,50%, bij ontstentenis van nadere concreet voorgelegde objectieve gegevens desbetreffend.

Het hof houdt de btw buiten beschouwing die ten laste valt en blijft van wie het behoort in toepassing van de geldende btw-regelgeving, en waarvan het de daartoe geëigende instanties zijn die op de regelmatige toepassing en sanctionering van de btw-regelgeving ter zake zullen toezien en de nodige procedures daartoe gerechtigd zijn te voeren.

Het hof is niet gevat van enig hoger beroep tegen het tussenvonnis van 27 september 2011 en de daar uitgesproken provisie.

Vertragingsschade kent het hof niet toe aangezien de vertraging zelf in de hand werkte (vermits en ofschoon zij blijkbaar omstreeks het bouwverlof 2010 de sleutels terugkeerde dan wel terugkreeg van de aannemer, die vanaf dat ogenblik geen toegang meer kreeg tot de werf), vervolgens alles (waarvan ze, gelet op het vorenstaand geoordeelde, op onrechtmatige wijze mee aan de oorzaak lag/licht) op het gemak aan liet controleren en op het gemak aan in feite en in rechte bediscussiëren wilde.

De nietigheid van de overeenkomst in deze, wegens het met voldoende, effectieve dan wel vermoede kennis bewust nagestreefde miskennen van openbare orde bepalingen (cf. *supra* 2.1.1, 2.1.2 en 2.1.3) geeft haar alvast geen grond om wegens voorgehouden vertraagde uitvoering van deze nietige overeenkomst op conventionele vertragingsschade aanspraak te kunnen laten gelden.

In acht genomen het vorenstaande en de voorliggende stukken, de expertise en *inzonderheid de offertes* en het gegeven dat I zelf zegt dat een en ander aan afrekeningen niet (meer) te verstaan was (mogelijk ook wegens pogingen om in de ontstane onenigheid onvolkomen pogingen om het officieus naar officieel handelen te proberen om zetten) en gelet op het gegeven dat partijen aan het hof op zijn vraag geen klare wijn wensden te schenken over wat er nu al dan niet voor welke initieel voorziene som werkelijk is uitgevoerd, raamt het hof, *ex aequo et bono*¹⁷ en op datum van heden, de in aanmerking te nemen uitgangswaarde van de werken, excl. btw op 28.500,- euro waarop een winstderving van 12,50%, hetzij 3.562,50,- euro wordt in mindering gebracht, zodat als door I op heden in totaal te betalen de som van 24.937,50 euro rest, vermeerderd met de gerechtelijke rente vanaf heden aan de wettelijke rentevoet van de wet van 5 mei 1865 tot integrale betaling en waarop 1) blijkens de expertise reeds de som van 21.818,12 euro betaalde, evenals inmiddels, 2) in uitvoering van het niet bestreden tussenvonnis een provisie van 2.000,- euro consigneerde, welke beide voormelde sommen in toepassing van

¹⁷ Naar billijkheid, wegens onmogelijkheid om een werkelijk exacte cijfermatige berekening te kunnen maken.

art. 1254 B.W. in min zijn toe te rekenen op het voormeld verschuldigde totaal van 24.937,50 euro. In die zin blijft de provisie toekomen aan ...

Alle anders luidende, gebeurlijk meer omvattende middelen worden afgewezen als niet (meer) relevant en alleszins niet van aard om het hof tot een andersluidende beslissing te brengen.

2.3. In acht genomen het respectief gelijk en ongelijk van elk van beide partijen acht het hof het geraadzaam om in toepassing van het 4^e lid van art. 1017 Ger.W. elke partij in de aan haar zijde uitgezette kosten van beide instanties te verwijzen, uitgezonderd de expertisekosten van in het geheel 4.132,57 euro waarvan het hof, gelet op het feit dat de expertise in meerdere mate in onderzoek naar de door ... voorgehouden klachten werd bevolen ... verwijst in 2/5 van deze kosten en de overige 3/5 ten laste van ... laat.

**Om deze redenen,
het hof,**

recht doende op tegenspraak en met toepassing van art. 24 van de taalwet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger en het incidenteel beroep ontvankelijk doch slechts in die mate gegrond dat, het bestreden vonnis teniet doende en opnieuw wijzende, voor recht wordt gezegd dat ... in totaal, op heden naar billijkheid geraamd, voor de uitgevoerde werken aan ... de som van 24.937,50 euro is verschuldigd, vermeerderd met de gerechtelijke rente vanaf heden aan de wettelijke rentevoet van de wet van 5 mei 1865 tot integrale betaling, waarop ... gerechtigd is in toepassing van de principes van art. 1254 B.W. als deelbetalingen in mindering te brengen de sommen van 21.818,12 euro, evenals de aan ... vrij te geven minnelijk geconsigneerde provisie van 2.000,- euro (meer aankleven van rente door de minnelijke consignatie opgeleverd).

Verwijst verder elke partij in de aan haar zijde uitgezette kosten van beide instanties, uitgezonderd de expertisekosten van in het geheel 4.132,57 euro waarvan het hof ... verwijst in 2/5 van deze kosten en de overige 3/5 ten laste van ... laat.

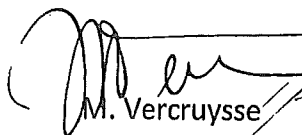
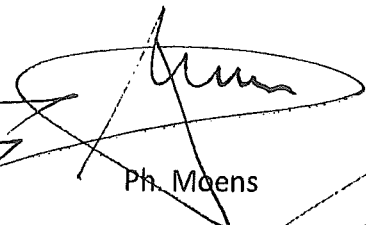
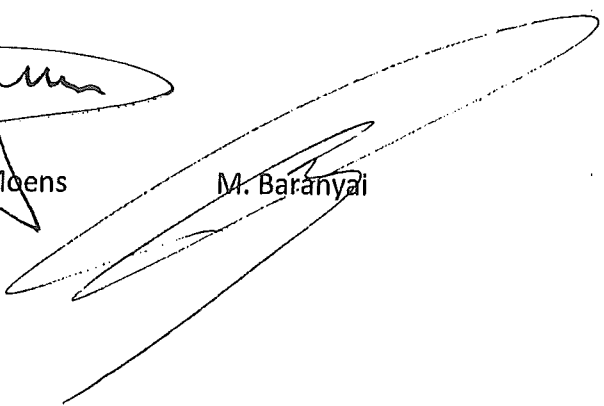
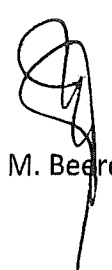
Aldus gewezen door de **negende kamer** van het Hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Mevrouw M. Beerens
De heer M. Baranyai
De heer Ph. Moens

Kamervoorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,

en uitgesproken door de Kamervoorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op **zeven september tweeduizend en achttien**,
bijgestaan door
Mevrouw M. Vercruysse

Griffier.

 M. Vercruysse
 Ph. Moens
 M. Baranyai
 M. Beereens

